

بررسی میزان آلدگی کرمی کبد گاویش و خسارت اقتصادی حاصل از آن در کشتارگاه ارومیه

کیومرث قبادی^۱ دکتر محمد یخچالی^{*۲}

دریافت مقاله: ۱۷ دی ماه ۱۳۸۰

پذیرش مقاله: ۱۷ اسفندماه ۱۳۸۱

هدف: تعیین فراوانی آلدگی انگلی کبد گاویش و خسارات اقتصادی.

طرح: نمونه برداری تصادفی و تعیین فراوانی آلدگی کرمی کبد.

حیوانات: دوهزار و سیصد و هشتاد و شش راس گاویش.

روش: به منظور تعیین وضعیت آلدگی کرمی کبد گاویش در کشتارگاه شهرستان ارومیه، دوهزار و سیصد و هشتاد و شش عدد کبد ضبطی در فاصله ماه های آذر ۱۳۷۹ تا خرداد ۱۳۸۰ بازرسی شد. نمونه کبدهای ضبطی، برای بررسیهای آزمایشگاهی به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه منتقل و از نظر انگل شناسی بروزی و شناسایی گردیدند. در هر بار نمونه برداری تعداد کبد ضبطی به دلیل آلدگیهای کرمی ثبت و براساس قیمت روز، میزان خسارت اقتصادی وارد محاسبه می شد.

نتایج: در این بررسی دوهزار و سیصد و هشتاد و شش لاشه گاویش از آذر ماه ۱۳۷۹ تا خرداد ماه ۱۳۸۰ از نظر آلدگی کرمی و خسارت اقتصادی حاصل از آنها بروزی گردید. از تعداد ۲۲۰ عدد (۹/۲ درصد) کبد با آلدگی کرمی مشتبه بودند که ۶۷۳۷۵ کرمی از کبد گاویش چدا و شمارش گردید دیکروسیلیوم دندرتیکوم (۹۸/۳۵ درصد). فاسیولو ھیپاتیکا (۶۵/۰ درصد)، فاسیولو ژرگاتیکا (۱۱۴/۰ درصد) و کیست هیداتیک (۱۸/۹ درصد). به طوری که از این میزان، آلدگی با ترماتود ۲۷/۶۷ درصد و سیستود ۴۱/۵۳ درصد آلدگی توأم (ترماتود و سیستود) ۳۰/۷۸ درصد بود. میانگین آلدگی هر کبد به دیکروسیلیوم دندرتیکوم (۲۰۱/۲ فاسیولو ھیپاتیکا، ۲ فاسیولو ژرگاتیکا ۱۳۵ و کیست هیداتیک ۲) بود. خسارت اقتصادی حاصل از این انگلها در طول بروزی با توجه به قیمت روز هر کیلوگرم کبد در ارومیه به طور متوسط ۴۹۴ کیلوگرم (۱۰۴۰۰۰ ریال) تعیین شد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران (۱۳۸۲)، دوره ۵۸، شماره ۱، ۱۹-۲۰.

واژه های کلیدی: آلدگی کرمی، کبد، گاویش، کشتارگاه، خسارت اقتصادی.

با توجه به افزایش جمعیت جهان و نیاز رو به گسترش به پرتوئین، افزایش

منابع پروتئینی نظری تولیدات و فرآورده های دامی اجتناب ناپذیر است.

بنابراین، برای جلوگیری از سو، تغذیه بویژه ای از نوی پروتئینی در انسانها، بایستی

عوامل کاهش دهنده این مواد شناسایی شوند.

هدف از این بررسی، تعیین نوع و میزان آلدگی انگلی کبد گاویش.

میزان خسارت اقتصادی حاصل از آنها و اتفاق متابع پروتئینی دام بود.

مواد و روش کار

به منظور تعیین وضعیت آلدگی کرمی کبد گاویش در کشتارگاه شهرستان ارومیه، ۲۳۸۶ عدد کبد ضبطی در فاصله ماه های آذر ۱۳۷۹ تا خرداد ۱۳۸۰ بازرسی شد. نمونه کبدهای ضبطی، برای بررسیهای آزمایشگاهی به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه منتقل می گردیدند. سپس نمونه ها از نظر شکل ظاهری (سطح کبد، وجود کیست و سایر ضایعات انگلی) بروزی می شدند. هر کبد به وسیله چاقوی کالبد گشایی به قطعات $1 \times 2 \times 3$ سانتیمتر مکعب برش داده می شد. تا مجازی صفرایی نیز قطع گردند. در جین برش ترماتودهای درشت انگلی کبد (فاسیولو ھیپاتیکا و فاسیولو ژرگاتیکا) جدا و در محلول الكل فرمالین اسیداستیک گلاسیال (A.F.A.) پس از استراحت دادن انگلها نداخته می شدند. قطعات کبد را در آب ریخته و ۱۲ ساعت به همان صورت باقی می مانندند.

(۱) دانش آموخته کارشناسی علمی آزمایشگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه ایران.

(۲) گروه آموزشی پانوپلیورژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه - ایران.

* نویسنده مسئول yakhchalam@yahoo.com

نتایج

پس از جمع آوری انگلها از سطح آب، قطعات کبد با دست فشرده شده تا آخرین انگلها از مجاری صفرایی کبد خارج شوند. قطعات کبدی را در ظرف دیگری تخیله کرده و مایع باقی مانده جهت از الک ۱۰۰ عبور داده می شد. (برای جمع آوری ترماتودهای کوچکتر، دیکروسیلیوم دندرتیکوم). در مورد کبد های با آلدگی شدید، به حجم موجود ۵ حجم آب اضافه می شد و یک حجم از آن جستجو و شمارش می گردید. حاصل در ضرب ۵ محاسبه و ثبت می گردد (۱۱/۲، ۰/۲۳۶). در هر بار نمونه برداری تعداد کبد ضبطی به دلیل آلدگیهای کرمی ثبت و براساس قیمت روز، میزان خسارت اقتصادی وارد محاسبه می شد.

در این بررسی شش ماهه (از آذر ماه ۱۳۷۹ تا خرداد ۱۳۸۰) ۲۳۸۶ راس گاویش از نظر آلدگیهای کرمی کبدی بازرسی شدند که از این تعداد ۲۲۰ عدد (۹/۲ درصد) کبد از نظر آلدگی کرمی مشتبه بودند و تعداد ۶۷۳۷۵ عدد کرم حدا و شمارش و شناسایی گردیدند. از این تعداد دیکروسیلیوم دندرتیکوم (۹۸/۳۵ درصد)، فاسیولو ھیپاتیکا (۶۵/۰ درصد)، فاسیولو ژرگاتیکا (۱۱۴/۰ درصد) و کیست هیداتیک (۱۸/۹ درصد) بود. به علاوه، در این بررسی از ۲۲۰ عدد کبد آلدگه گاویش به انگلها کرمی، کبد به ترماتود (۲۷/۶۷ درصد)، ۱۳۲ کبد به سیستود (۴۱/۵۳) و ۳۳ کبد آلدگی مخلوط (ترماتود

جدول ۱- فراوانی و میانگین انگلهاهای کرمی جدا شده از کبد های ضبطی گاومیش در کشتارگاه صنعتی شهرستان ارومیه (از آذر ماه ۱۳۷۹ تا خرداد ماه ۱۳۸۰).

میانگین آلدگی	فراوانی آلدگی	اسم علمی انگل
۳۰/۱۲	۶۶۲۶۴	دیکروسلیوم دندرتیکوم
۲	۴۴	فاسیولا هیاتیکا
۰/۱۵	۷۷	فاسیولا زیکاتیکا
۲	۵۹۴	کست هیداتیک

در طول مدت بررسی این تعداد از کبد گاومیش که به واسطه آلدگی کرمی (ترماتود و سستود) ضبط کامل شده بودند، خسارت اقتصادی مستقیم حاصل از این انگلها با توجه به قیمت روز هر کیلوگرم کبد در ارومیه به طور متوسط ۴۹۴ کیلوگرم (۱۰۴۰۰۰ ریال مغایل ۱۳۰۰/۵ دلار) در طی ۶ ماه تعیین شد. با توجه به میزان ضبط کبد بر اثر این قبیل آلدگیهای کرمی کبد در طول سال در منطقه و نیز در ایران با توجه به درصد آلدگی کرمی گاو و گاومیش (۶۴ درصد - ۱۱/۲ درصد) و با در نظر گرفتن ارزش ریالی هر عدد کبد، خسارت اقتصادی مستقیم بر اثر ضبط کبد رقم قابل توجهی خواهد بود. البته بررسیها در سایر کشورها از جمله در استرالیا میزان این خسارت در سال ۱/۲ میلیون دلار و در شیلی ۵ میلیون دلار امریکا برآورد شده است (۷،۹).

References

۱. اسلامی، ع. (۱۳۷۷): کرم شناسی دامپزشکی، جلد اول، چاپ و انتشارات دانشگاه تهران، صفحه: ۱۱۳ - ۴۵.
۲. اسلامی، ع. (۱۳۷۷): کرم شناسی دامپزشکی، جلد دوم، انتشارات دانشگاه تهران، صفحه: ۱۵۵ - ۱۱۹.
۳. اسلامی، ع و زمانی هرگلانی، ی. (۱۳۶۷). بررسی کشتارگاهی آلدگیهای کرمی گاومیش در ایران، مجله دانشکده دامپزشکی، ۲، صفحه: ۴۱-۵۳۵.
۴. محمدی، ط. (۱۳۷۴): بررسی آلدگی به نوزاد سستودهای گاو و گاومیش در کشتارگاه ارومیه، پایان نامه دکتری دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، پایان نامه شماره ۳۵۰.
۵. میرزاپریانس، آ. راک، ه. انوار، م. و نیاک، ع. (۱۳۵۴): روش‌های تشخیص آزمایشگاهی بیماریهای انگلی در دامپزشکی، انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، صفحه: ۴۹ و ۵۴.
6. Kumaratilake, L.O. and Thompson, R.C.A. (1982): Hydatidosis echinococcus in Australia. Helmentological Abstract, A. 51:233 - 252.
7. Khalili, Kh. (1962): Quoted from Alavi, A. and Maghami, G. (1964): Archive of Institute Razi, 16: 76 - 81.
8. Neghm, E. and Silva, R. (1970): A hidatidose como problema medica, sanitario social escoba basica para sua profilaxia, Rev. Ass. Med. Brasil. 6: 279 - 286.
9. Sahba, G. H., Arfaa, Farahmandian, I. and Jalali, H. (1972): Animal fascioliasis in Khuzestan, Sought Western Iran, J. Parasitology, 4: 712 - 716.
10. Soulsby, E.J.L. (1982): Helminthes, Arthropods and Protozoa of Domesticated Animals, 7th ed, Baillier & Thinall UK, PP: 12-55.

و سستود) (۳۰/۷۸ درصد) بود. میانگین آلدگی هر کبد به دیکروسلیوم دندرتیکوم ۳۰/۱۲، فاسیولا هیاتیکا، فاسیولا زیکاتیکا ۰/۳۵ و کیست هیداتیک ۲ بود (جدول ۱).

خسارت اقتصادی مستقیم حاصل از این انگل ها با توجه به قیمت روز هر کیلوگرم کبد در ارومیه به طور متوسط ۴۹۴ کیلوگرم (۱۰۴۰۰۰ ریال معادل ۱۳۰۰ دلار در ۶ ماه) تعیین شد.

بحث

در اکثر نقاط جهان فاسیولاوز و دیکروسلیوز از بیماریهای انگلی مهم محسوب می شوند و بیشترین خسارات اقتصادی (مستقیم، مرگ و میر) تعدادی از دامهای مبتلا و در کشتارگاه ها ضبط کامل یا موضعی کبد؛ غیر مستقیم، کاهش وزن، لاغری، کمخونی، کمبود آهن و سایر مواد معدنی را به دامدار وارد می نمایند و زمینه سازی بسیاری از بیماریهای عفونی می گردد. طبق گزارش مرکز آمار ایران، جمعیت گاومیش ۴۲۲۷۰.۸ رأس می باشد و بخش اعظم جمعیت گاومیش ایران (۹۹ درصد) در استانهای آذربایجان غربی و شرقی، گیلان و مازندران پرورش داده می شوند. دیکروسلیوم دندرتیکوم، یکی از ترماتودهای کبدی شایع حیوانات در ایران می باشد. در بررسی کشتارگاهی اسلامی و زمانی در سال ۱۳۶۷ آلدگی گاومیش با دیکروسلیوم دندرتیکوم ۵۷/۷۶ درصد گزارش شده است. در بررسی کشتارگاهی در اهواز ۹۸/۳۵ درصد گاومیشها آلدود بودند (۸). البته در بررسی حاضر، میزان آلدگی درصد گزارش در مقایسه با گزارشات موجود بسیار زیادتر و چشمگیرتر است. البته این وضعیت با توجه به افزایش درمانهای ضد انگلی رایج در بین دامداران کشور و کم اثر بودن این قبیل درمانها بر آلدگی دام با دیکروسلیوم دندرتیکوم، توجیه پذیر است.

در نتایج این بررسی و نیز سایر مطالعات به عمل آمده در مورد آلدگیهای انگلی کبد گاومیش، فاسیولا هیاتیکا یکی دیگر از انگلها شایع کبدی نشخوارکنندگان در ایران است. به طوری که در خوزستان ۱۲ درصد گاومیشها مبتلا به فاسیولا هیاتیکا گزارش گردیده اند (۱۰) میزان آلدگی گاومیش به فاسیولا هیاتیکا در بررسی کشتارگاهی دیگری در ایران ۱۳/۳ درصد گزارش شده است (۴). همچنین در بررسیهای کشتارگاهی از ۱۷ درصد گاومیشهای ایران، ابتلا به فاسیولا زیکاتیکا گزارش شده است (۴). در این مطالعه که در دو فصل سرد زمستان و نسبتاً گرم بهار انجام شد آلدگی کبدی گاومیش با ترماتودهای کبدی دیکروسلیوم دندرتیکوم (۹۸/۳۵ درصد)، فاسیولا زیکاتیکا (۱۱۴/۰ درصد) و کیست هیداتیک (۶۵/۰ درصد) روند افزایشی را پویه در اوخر فصل بهار نشان می دهد. البته این نکته با توجه به بهبود شرایط محیطی از نظر بارندگی و دسترسی گاومیش به علوفه تازه و به تبع آن افزایش رشد حلزونهای میزان واسط در مورد ترماتودها و دسترسی گوشتخواران به احشآ آلدود دام و در نتیجه بالا رفتن آلدگی علوفه با تخم انگل /کینوکوکوس گرانولوزوس توجیه پذیر است. این نتایج در مقایسه با بررسی کشتارگاهی محمدی در سال ۱۳۷۴ از جمله در خصوص میزان آلدگی کبد گاومیش با کیست هیداتیک میزان آلدگی ۳/۴۶ درصد بوده است. کمتر است (۵). از علل این اختلاف می تواند تفاوت در میزان آلدگی دامها در مناطق جغرافیایی تحت مطالعه، افزایش رعایت اصول بهداشتی و کاهش میزان دستیابی گوشتخواران به احشآ آلدود دامها، تعداد کم بارزرسی شده در این بررسی، زمان بازرسی و پایین بودن میزان بارندگی در منطقه در بی خشکسالیهای اخیر باشد.

